

Συλλογή της Νομολογίας

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-234/16 και C-235/16

Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)
κατά

Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias και Consejo de Gobierno del Principado de Asturias

(αιτήσεις του Tribunal Supremo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Προδικαστική παραπομπή – Περιφερειακός φόρος επιβαλλόμενος σε μεγάλα εμπορικά καταστήματα – Ελευθερία εγκαταστάσεως – Προστασία του περιβάλλοντος και χωροταξία – Κρατική ενίσχυση – Επιλεκτικό μέτρο»

Περίληψη – Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2018

1. *Ελευθερία εγκαταστάσεως – Φορολογική νομοθεσία – Φόρος εταιριών – Εθνική ρύθμιση σχετικά με περιφερειακό φόρο επιβαλλόμενο σε μεγάλα εμπορικά καταστήματα – Επιτρέπεται*

(Άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 54 ΣΛΕΕ)

2. *Ενισχύσεις χορηγούμενες από τα κράτη – Έννοια – Επιλεκτικός χαρακτήρας του μέτρου – Παρέκκλιση από το γενικό φορολογικό σύστημα – Δικαιολογητικός λόγος αντλούμενος από τη φύση και την οικονομία του φορολογικού συστήματος – Κριτήρια εκτιμήσεως*

(Άρθρο 107 § 1, ΣΛΕΕ)

1. Τα άρθρα 49 και 54 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε φόρο επιβαλλόμενο στα μεγάλα εμπορικά καταστήματα, όπως ο επίμαχος στις υποθέσεις των κύριων δικών.

Στις υποθέσεις των κύριων δικών, η επίμαχη νομοθεσία θέτει κριτήριο σχετικό με την επιφάνεια εκθέσεως και πωλήσεως του καταστήματος, το οποίο δεν εισάγει καμία άμεση διάκριση. Από τα στοιχεία που υποβλήθηκαν στην κρίση του Δικαστηρίου ωσαύτως δεν προκύπτει ότι το κριτήριο αυτό, στις περισσότερες περιπτώσεις, θέτει σε δυσμενή θέση τους υπηκόους άλλων κρατών μελών ή τις εταιρίες που έχουν την έδρα τους σε άλλα κράτη μέλη.

(βλ. σκέψεις 24, 25, 28, διατακτ. 1)

2. Δεν συνιστά κρατική ενίσχυση, υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, φόρος όπως ο επίμαχος στις υποθέσεις των κύριων δικών, ο οποίος επιβάλλεται στα μεγάλα καταστήματα διανομής με βάση, κυρίως, την επιφάνεια πωλήσεώς τους, καθόσον δεν επιβάλλεται στα καταστήματα με επιφάνεια πωλήσεως κάτω των 4 000 m². Ο φόρος αυτός ωσαύτως δεν συνιστά κρατική ενίσχυση υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, καθόσον δεν επιβάλλεται στα καταστήματα με αντικείμενο την πώληση ειδών κηπουρικής, οχημάτων, υλικών οικοδομών, μηχανημάτων-εργαλείων και βιομηχανικών

υλικών, και επιφάνεια πωλήσεως μη υπερβαίνουσα τα 10 000 m², εφόσον τα καταστήματα αυτά δεν προκαλούν τόσο σημαντικές ζημίες στο περιβάλλον και στη χωροταξία όσο τα άλλα καταστήματα, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(βλ. σκέψη 55, διατακτ. 2)